တွင့် အဲတိတ်နူ သူငို အာမ်င် ပုဍ်ဥင် The day I left home for the city

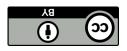
✓ Lesley Koyi, Ursula Nafula✓ Brian Wambi✓ Bee Htaw Monzel✓ III 3

Global Storybooks

globalstorybooks.net

တွင့် အဲတိတ်န္ သုင္ငံ အာမ်င် ပုဍ္ဍင် / The day I left home for the city

Bee Htaw Monzel (mnw)
■

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

ကာဗာတ်ဍောတ်တ် ဒေါအ် ပ္ဍဲကွာန်ပိုယ်ရ။ ပ္ဍဲကာဗာ တ်ဂှ် မှိုဟ်ပေင်စတေ်ဒွံင်ရ။ ကပေါတ် သွက်ဂွံပတိုန် သ်ှ ဒွံင် မှငှးလေဝ် နုံတှာဂလိုင်ဏီရ။ ညးဗွက်က်ဂြုံ ကရေဲဒွံင် ယူဍင် ကာဗာတ်ညးတအ် မအာဂ်ှရ။

. . .

The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.

ျှီင်! ဦင်! အလဂျာလွ်တ်!" အဲဂွိမိုင်ဧကတ် ရမ်္**သာ**င် က "ဦင်း ဦင်း အာလဂျာလွ်တ်!" အဲဂွိမိုင်ဧကတ် ရမ်္**သာ**င် က

• • •

"City! City! Going west!" I heard a tout shouting. That was the bus I needed to catch.

ကာဗာတ်အာဍင်ဂ်ု မိုဟ်ကပြပေင်၊ ဆဂး မိုဟ်တအ်ဂ်ု စ တ်ဓရိုဟ်တိုန်ဒံ့င်ဖိုဟ်ရ။ ညးလ္င္စီတအ် စွံကပေါတ်ညးတ အ် ထပ်သွဝ် ညးလ္င္စီ ကေတ်ပတိုန်ဏာ ကပေါတ်ညးတ အ် လတူကာဗာတ်ရ။

. . .

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

ကာဗာတ် မကလေင်စ်ကွာန်ဂ်ှလေဝ် မှိဟ်ပေင်ပပြာ်ကွ ဟ်ကိုရ။ ကာဗာတ်တအ်ဂ်ှ စိုပ်ဂွံမွဲလစုတ်ဂ်ှ ကလေင်စ်အို တ်ရ။ ကိစ္စစ္ခေတ်အိုတ် သွက်အဲ လှုဟ်ဂ်ှ ဗက်ကွဲ သင္ဒိအမူ ရ။

. . .

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

ည်းညာတရ် မတိုန်ကွင်မွဲတွဲ ရပ်လဝ် စွတ်တဲတဲ့ ဗက်ကွဲနဲ့ င် ခွင် သွက်ဂ့အော် ပုဍ်ကို ကာဇာတ် မွှိဟ်မစေတ်ဂုံရ။ မွှိ ဟ်မကြီ ကောန်တည်းမွှဲဂုံ ဂုံအော်ခွင် စိုတ်ဟဲသျှိုဟ်တို။

. . .

New passengers clutched their tickets as they looked for somewhere to sit in the crowded bus. Women with young children made them comfortable for the long journey.

ပွိုင် ဒစိတ်နာဍီတဲ့ အဲင္နဟ်အာ ဂွံမိုင်ကေတ် ညးဗွက်က်ပြာ အဲ က*ရေ*ဒ္ဒင် ယူကွာန်ပို*ယ် သွက်*မွဟ်က*လေ*င်စ်ကွာန်ရ။ အဲဂစာန်ကေတ် ထိုင်အဲတဲ့ အဲဒင်တိတ် နူကို ကာဗာ တ်ဂ်ုရ။

. .

Nine hours later, I woke up with loud banging and calling for passengers going back to my village. I grabbed my small bag and jumped out of the bus.

အဲစတ်လုပ်အာ ဂုံင်ဗတင်မွဲရ။ မှိုဟ်မဂဇအ်ဒံုင် ဗဒါအဲဂ် ရပ်လဝ် ထိုင်ပလာသတေတ်သင့ကေ်မွဲ မောန်တိုဟ်ရ။ မှို ဟ်ဂ်ု လိုန်လဝ်ဒွပ်ကနေပ်တြ်တြံတြံ လတက်လဝ် ပ လောအ်ကုတ်၊ ရံင်ကေတ် မှိုဟ်ဂ်ု ဗိုကို ဂွိင်ဖေက်ဒံုင်ရ။

. . .

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

အဃောမအာဒံ့င်ဂ်ှ အဲဂစာန်ပတီဒံ့င် ယူဒွာဲ အမှုအဲမမံင် ပုဍဲကို ဍုင်ဇှတ်တေအ်ဂ်ှရ။ ယူဒွာဲဂ်ှ အဲတိက်လှိင်လေဝ် အဲ ပုဝ်ဒံ့င်ဏီဖိုဟ်ရ။

. . .

On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep.

?sgnilbəəs my brother remember to water my tree be safe? Will my rabbits fetch any money? Will But my mind drifted back home. Will my mother

カレ

ဆဂး အဲချပ်စိုပ်ဒွင် ဂိုင်သူ့ရှိ။ မိုအမွဲ စိုတ်သူပြာညီဟာ? တော်အော် ဂိုဇော်အာ့ လောင်အာ့ရှိပြည်သည်။ အော်အာ့ရှိ လာင်အဲဂုံ ဧဍလကော်လော်ရှိတော် အကွောင်သည်ပြည်သည်။ လောင်လိုတို့ အဲတို့လည်လို့ လောင်လိုတ်သည်။

up. I was going to the big city. leaving my village, the place where I had grown I looked outside the bus and realised that I was

L

ပတိုန်ကပေါတ် တုဲဒိုအိုတ်ရ။ ညးသွာတရံတအ်လေဝ် ဂုဇအ်ပ္ဍခုဲင်အိုတ်ရ။ ရဲသွံဖျာတအ် တိုန်ကုင်ဒွံင် ကာဗာ တ် သွက်ဂွံသွံ ကပေါတ်ညးတအ်ရ။ ညးသွံဖျာတအ် က ရေဲဒံ့င် ယူကပေါတ် ညးတအ် မသွံဂ်ှအိုတ်ရ။ ရမ္သသာင်တ အ်ဂ်ှ သွက်အဲ ဒးဂျိင်ခိုဟ်ကွဟ်ေရ။

. . .

The loading was completed and all passengers were seated. Hawkers still pushed their way into the bus to sell their goods to the passengers. Everyone was shouting the names of what was available for sale. The words sounded funny to me.

အာဂ္ပံလအ်ညိ၊ ပ္ဍဲကို ကာဗာတ်ဂ်ု ကတ်ကွဟ်ော်ရ။ အဲ ဗ္စေက်ေမတ် သွက်ဂွံလှိင်ရ။

. . .

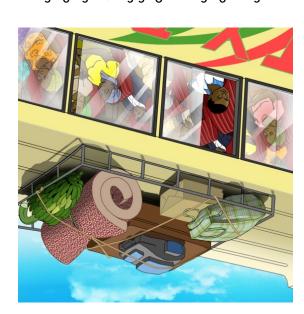
As the journey progressed, the inside of the bus got very hot. I closed my eyes hoping to sleep.

အုပ်တဲ့ ဆေစွ်သုံ ရှိစေါ။ ငှတ် စဘင်္လာယ်ငေါ။ ဘိယုရိုကု တ်ုကို့၅ ရိုယ်အဲ့လ အုပ်တဲ့ ဆေစွ်သုံ ရိုစေါ။

. . .

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

ည်ကာဗာတ် မတိတ်၊ မဒေါအ်ဂုံ အဲရင်တိတ်အာ နူကို ဗ တင်ရ။ အဲချပ်ဒွဲင် ယဝ်ရ အဲ ဆလအ်လေဝ် ဟွဲကလေင်စို ပဲ ကွာန်ရတ်။ေ

. . .

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

ကာဗာတ်ဂှ် ပတ်ဟန်ထတ်တ်တဲ့ ပရေင်ချီဓရာင်တအ် ဒေါအ်ညိင်အာရ။ ပတ်ဟန်ဂှ် ဒ်ုအရာ မကိုသမ္**တီ ဒဒိုရ** ခြာဟွံလအ် ကာဗာတ်တိတ်ရ။ ညးဗွက်က်ဂြု ကရေဲကို ညးသွံဖျာတအ် သွက်ဂွံစှ်နေူကာဗာတ်ရ။

. . .

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.

ညးသွံဖျာတအ် ဓရိုဟ်ပုတိတ် ညးသကအ် သွက်ဂွံတိ တ်ဂွံရ။ ညးလ္ငုံတအ်ဂ်ု ကလေင်ကိုဒ္ပံင် လှဲအာန် ကုညးမ ရာန်ဖျာ။ ညးလ္ငုံဂ်ု ဂစာန်သွံဒွံင် သွက်အခေါင် လက်က ရဴအိုတ်ရ။

. . .

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.

10